

Palestina – Israël

Werkgroep Rijnmond e.o.

Aan de kerkenraden, predikanten en voorgangers in de ruime regio Rijnmond

Rotterdam, augustus 2023

Zou God als liefdevolle vader het ene kind met liefde omarmen en de ander links laten liggen?

Op 1 oktober is het weer Israëlzondag. De PKN zet de door de Hervormde Synode in 1949 geïnitieerde Israëlzondag voort om "op de eerste zondag van oktober op een bijzondere manier uiting te geven aan haar roeping tot onopgeefbare verbondenheid met Israël." Met als doel vanuit onze geloofswortels en de geschiedenis met de joden vorm te geven aan de betrokkenheid op Israël. Een mooi, zelfs een goed idee. Maar wat ons betreft ook een goed moment om degenen met wie je zo verbonden voelt, vanuit die verbondenheid er op te wijzen dat wij ons als christenen er absoluut niet in kunnen vinden hoe de staat Israël zich al jaren ontwikkelt.

Op 15 mei staan de Palestijnen stil bij de Nakba, de grote ramp. Op die dag denken zij aan hun ouders of grootouders die in 1948 halsoverkop hun huizen en dorpen moesten verlaten om te vluchten voor de nieuwe inwoners van de jonge staat Israël. Ze vestigden zich in kampen waar ze hitte en kou, honger en ziekte trotseerden. Later werden dat complete steden, zij het zonder goede infrastructuur. En nooit keerden ze terug naar hun huizen en akkers. Want daar wonen nu vooral joodse gezinnen.

Veel mensen hebben een beeld van Israël als een representatieve democratie met een parlementair stelsel, algemeen kiesrecht en evenredige vertegenwoordiging. Dat is het ook. Maar toch is daar wel degelijk 'iets aan de hand': het verschil in behandeling van de bevolking in de door Israël bezette gebieden ten opzichte van joodse inwoners van het land. Dit wordt ook door de Verenigde Naties apartheid genoemd.

Palestijnen op de bezette westelijke Jordaanoever worden vergaand beperkt in hun bewegingen en kunnen zich praktisch gezien alleen met toestemming van militairen verplaatsen.

Vrijwel dagelijks doet het leger invallen in huizen van 'verdachte personen', worden hun woningen gesloopt, krijgen Palestijnen geen toestemming om scholen en andere voorzieningen te bouwen en lopen zij (en hun kinderen!) het risico jarenlang zonder formele beschuldigingen gevangen te worden gehouden.

Ook weigert de Israëlische regering recente aanvallen te veroordelen die joodse fundamentalisten doen op Palestijnen, zowel moslims als christenen, en op Palestijnse huizen, velden en gebedshuizen. Ook hoor je geen veroordeling wanneer die aanvallen kloosters en kerken betreffen.

De mensen daar zijn niet alleen van hun vrijheid beroofd, zij voelen dagelijks de bedreiging die uitgaat van de bezetter.

Dit is in een (mini)notendop wat er dagelijks gebeurt in het Beloofde Land. Sommige mensen zeggen 'dat het wel nodig zal zijn', terwijl anderen 'het verschrikkelijk vinden' maar het daarbij laten.

Maar kunt u zich voorstellen dat wanneer God een liefdevolle vader is, Hij het ene kind met liefde zou omarmen en de ander achteloos links laat liggen?

Of moeten we, omdat recht en gerechtigheid universele waarden zijn, die voor iedereen gelden, de staat Israël er op aanspreken dat recht en die gerechtigheid ook moeten gelden voor wie er woonden toen de staat gesticht werd? Voor hun burens, voor het volk met wie ze er nota bene eerder al samenwoonden? **Zijn liefde en gerechtigheid geldt immers voor alle mensen.**

Wij kunnen er op zijn minst voor bidden. *Maar we moeten ook durven, zoals we bij een broer of zus soms doen, de staat Israël, het land en de mensen met wie we ons verbonden voelen, aan te spreken wanneer wij zien dat zij te ver over morele grenzen gaan. En we moeten ook durven dat in de eigen gemeenschap te benoemen.*

Weet u daarin gesteund door de Raad van Kerken die in dezen al twee keer schuld beleet voor het feit dat de raad in het verleden bijdroeg aan het in stand houden van onrecht door, zoals de raad zelf zegt 'er niets aan te doen en niets over te zeggen'.

Wij roepen u op om dat op 1 oktober nu wel te doen, in uw kerken en gebedshuizen of waar u dan ook bent.

Hartelijk dank voor uw steun.

Frans Griffioen (secretaris)
Dick Gaasbeek (voorzitter)

PA-IS; Palestina – Israël / vrede. Een werkgroep van kerkelijk betrokken mensen die via informatie-uitwisseling en het ondersteunen van kleinschalige initiatieven in de regio Rijnmond e.o. wil bijdragen aan het bereiken van een rechtvaardige vrede voor Israëliërs en Palestijnen. Het accent ligt daarbij op informatievoorziening over de situatie in de Palestijnse gebieden.

paiswerkgroeprijnmondeo@gmail.com

www.paisrijnmond.nl